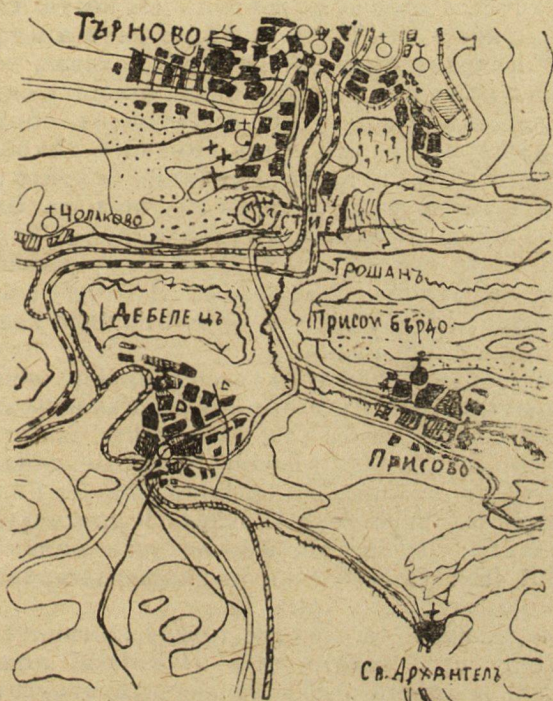

и красиви завои на рѣкитѣ Бѣлица и Дрѣновска. Свързката на дветѣ рѣки става въ Смѣсито, отъ дето сжщитѣ, съединени, отиватъ да се влѣятъ въ Янтра на Дълга лжка.

Имайки предъ очи всичко, което е изложено въ „Юбилейната книга“, ние ще се спремъ само върху нѣкои нѣща, които свързватъ Дебелецъ съ останалитѣ деветъ села въ Котловината и съ това допълнятъ общата история на нашия предбалкански край.

Дебелецъ — карта на селото и околността.

Дебелецъ е въ дъното на западната половина на Котловината, високо 153 метра надъ морското равнище. Околнитѣ страни, изброени въ „Юбилейната книга“, показватъ, че то въ старо време не било на сжщото мѣсто, гдето е сега, а на друго мѣсто въ Дебелското порѣчие. Селото е старо и назначението му, споредъ насъ, било да пази изхода и пролома на дветѣ рѣки, които водятъ за Търново. Следитѣ отъ стари селища югозападно отъ селото въ лозята и по склоноветѣ на околнитѣ хълмове посочватъ на римска култура. Тѣ иматъ сжщитѣ отличителни черти, каквито съдържатъ Заховата могила при Присово, Радомира между Церова Кория и Кжпиново, Градището надъ Плаковския манастиръ и Градътъ надъ Килифарево. Следъ римскитѣ белези явяватъ се